

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 36C/200/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112241808
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Mikulová LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:1112241808.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudkyňou JUDr. Zuzanou Mikulovou, LL.M., v spore žalobcu: Fond na podporu vzdelávania, IČO: 47245531, so sídlom Panenská 29, 811 03 Bratislava, zastúpený GARAJ & Partners s.r.o. IČO: 35951125, so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: X.. S. N., narodený XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, XXX XX J., o zaplatenie 5.660,45 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 107,- Eur s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 01.08.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti úroku z omeškania súd žalobu zamietá.

III. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania, vrátane konania odvolacieho a dovolacieho, nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 13.12.2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 5.660,45 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že žalovaný bol v období rokov 2008 až 2012 členom rady Fondu, pričom napriek skutočnosti, že ako člen rady Fondu nemohol prijímať odmenu za výkon tejto činnosti, žalobca a žalovaný uzavreli sedem dohôd o vykonaní práce, a to dňa 14.12.2009, opäť dňa 14.12.2009, 19.03.2010, 09.06.2010, 14.06.2010, 08.10.2010, 13.12.2010, v zmysle ktorých boli žalovanému vyplatené odmeny v celkovej výške 5.660,45 Eur. Takto podľa argumentácie žalobcu sú dohody neplatné a na strane žalovaného vyplatením odmien vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať.

2. V poradí druhým rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 36C/200/2013 - 617 zo dňa 28.06.2016 bola žaloba žalobcu zamietnutá. V poradí druhým rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/498/2016 - 820 zo dňa 21.08.2018 bol zrušený rozsudok zo dňa 28.06.2016 vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie istiny 107,- Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z istiny od 15.10.2012 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (výrok I.), a rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti bol potvrdený (výrok II.). Následne na základe dovolania žalobcu bol uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/229/2018 zo dňa 27.01.2021 zrušený rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.08.2018 vo výroku, ktorým Okresný súd Košice II žalobu v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v danom rozsahu bola vec vrátená Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie. Takto v poradí tretím rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/68/2021 - 927 zo dňa 28.06.2022 bol potvrdený rozsudok zo dňa 28.06.2016, okrem zamietavého výroku v časti zaplatenia istiny 4.478,- Eur s 5,5 % ročným úrokom z omeškania z istiny 4.478,- Eur od 01.08.2013 do zaplatenia, v ktorej časti súd zmenil rozsudok tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 4.478,- Eur s 5,5 % ročným úrokom z omeškania

z istiny 4.478,- Eur od 01.08.2013 do zaplattenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Krajský súd uviedol, že predmetom vyššie uvedených dohôd o vykonaní práce boli činnosti spadajúce do pôsobnosti člena Fondu, ktoré bol žalovaný povinný vykonávať v rámci svojej čestnej funkcie bezodplatne, a preto bude potrebné považovať tieto dohody za absolútne neplatné pre rozpor s ust. § 3 ods. 9 a § 5 ods. 4 zákona č. 471/2002 Z.z. o Pôžičkovom fonde pre začínajúcich pedagógov, v znení účinnom v čase uzavretia dohôd. Nakoľko odvolací súd vyhodnotil dohody o vykonaní práce ako neplatné v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 OZ na základe neplatne uzavretých dohôd o vykonaní práce zo dňa 14.12.2009, 14.12.2009, 19.03.2010, 09.06.2010, 14.06.2010, 08.10.2010 a dňa 13.12.2010 v celkovej výške 4.585,- Eur. Podľa bodu 12. odôvodnenia rozsudku zo dňa 28.06.2022 bol žalovaný povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 4.478,- Eur, t.j. 4.585,- Eur - 107,- Eur, pričom žalobca podľa vyjadrenia na pojednávaní konanom dňa 31.05.2022 neučinil predmetom sporu nároky predstavujúce daň z príjmu odvodenú právnym predchodcom žalobcu z dohodnutej odmeny. Odvolací súd v súvislosti s námietkou premlčania uviedol, že v danom prípade objektívna premlčacia lehota začala plynúť 14.12.2009 (uzavretie dohody o vykonaní práce dňa 14.12.2009), a subjektívna premlčacia doba začala plynúť najskôr dňa 05.11.2011, kedy na základe kontrolného mechanizmu u žalobcu bolo vypracované právne stanovisko, z ktorého žalobca reálne zistil neplatnosť a že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Nakoľko si žalobca svoj nárok uplatnil na súde dňa 13.12.2012, učinil tak pred uplynutím zákonom stanovenej premlčacej doby, teda včas.

3. Týmto rozsudkom preto súd rozhodoval už len o nárok na zaplattenie sumy 107,- Eur s príslušenstvom tvoreným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 15.10.2012, t.j. nárok za vyplatenú odmenu v zmysle dohody o vykonaní práce zo dňa 13.12.2010, ktorá bola žalovanému uhradená v hotovosti z pokladne žalobcu dňa 15.12.2010.

4. Dňa 30.09.2022 bolo súdu doručené oznámenie žalovaného, v zmysle ktorého súhlasil s rozhodnutím súdu bez nariadenia pojednávania s tým, že uhradí sumu 107,- Eur s príslušenstvom. Dňa 04.10.2022 bolo súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom uviedol, že súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania v zmysle § 177 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Tiež uviedol, že trvá na podanej žalobe aj čo sa týka nároku na zaplattenie sumy 107,- Eur s príslušenstvom a žiadal súd, aby zaviazal žalovaného na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Z dohody o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce zo dňa 13.12.2010 (na čl. 17 súdneho spisu) súd konštatuje, že medzi právnym predchodcom žalobcu, t.j. Pôžičkový fond pre začínajúcich pedagógov, IČO: 30796415 so sídlom Panenská 29, 811 03 Bratislava, a žalovaným bola uzavretá dohoda o vykonaní práce, a to pripraviť na zasadnutie dňa 15.12.2010 návrhy ako postupovať v prípade poskytnutia pôžičiek žiadateľom, ktorým nebola priznaná pôžička z nedostatku voľných prostriedkov v r.2010 podľa jednotlivých krajov (bod 1. dohody zo dňa 13.12.2010). Medzi stranami bola dojednaná aj odmena vo výške 132,09 Eur brutto, kde daň z odmeny bola 25,09 Eur, pričom odmena netto činila 107,- Eur (bod 3. dohody zo dňa 13.12.2010).

6. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

7. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

8. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

10. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

11. Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 3 nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Na základe už skôr vykonaného dokazovania, ako aj vzhľadom na závery odvolacieho súdu v rozsudku sp.zn. 5Co/68/2021 - 927 zo dňa 28.06.2022 má súd zato, že dohoda o vykonaní práce zo dňa 13.12.2010 je neplatná, nakoľko jej predmetom bola činnosť spadajúca do pôsobnosti člena rady Fondu, ktorú bol žalovaný povinný vykonávať bez nároku na odmenu, pričom odmenu, ktorá bola žalovanému vyplatená dňa 15.12.2010 v zmysle tejto dohody, bude potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. V konaní bolo nesporné, že žalovaný v období rokov 2008 až 2012 zastával funkciu člena rady Fondu, čo vyplýva z výpisu z Obchodného registra právneho predchodcu žalobcu (Pôžičkový fond pre začínajúcich pedagógov, na č.l. 12 súdneho spisu), pričom v zmysle § 3 ods. 9 zákona č. 471/2002 Z.z. o Pôžičkovom fonde pre začínajúcich pedagógov, v znení účinnom v čase uzavretia dohôd, platilo, že členstvo a funkcie v rade fondu sú čestné. Takto ani dohoda o vykonaní práce zo dňa 13.12.2010 nemôže byť platná pre obchádzanie zákona v zmysle § 39 OZ, v zmysle ktorého bude neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Ako to bolo už uvedené aj vyššie, na strane žalovaného preto vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať.

14. Na vznik osobitného záväzkovoprávneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje kumulatívne splnenie určitých zákonných predpokladov, kde patrí objektívna fakticita vzniku majetkovej výhody či prospechu, merateľná a vyjadriteľná všeobecným peňažným ekvivalentom a tiež absencia relevantného právneho dôvodu vzniku tohto obohatenia. Faktický stav majetkovej nerovnováhy subjektov právnych vzťahov teda pojmovo vyžaduje bezdôvodnosť tohto stavu. Na vznik právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia však nestačí existencia objektívnej skutočnosti vzniku majetkovej výhody určitého subjektu práva bez právneho dôvodu. Toto obohatenie musí ísť „na úkor“ iného subjektu práva. To znamená, že majetkový prírastok jedného subjektu sa musí v určitej peniazmi vyjadriteľnej miere prejavíť v majetkovej sfére iného subjektu. Musí teda existovať určitá kauzálna väzba medzi obohatením sa jedného subjektu (majetkový prospech) a úbytkom (ujmou) v majetkovej sfére iného subjektu (ŠTEVČEK, M. § 451 [Pojem, funkcie a skutkové podstaty]. In: BAJÁNKOVÁ, J. a kol. Občiansky zákonník II. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1725, marg. č. 4.). Vzhľadom na skutočnosť, že dohoda o vykonaní práce zo dňa 13.12.2010 je neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ, bude odmena vyplatená na jej základe vo výške 107,- Eur predstavovať bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného.

15. Odvolací súd sa v rozsudku zo dňa 28.06.2022 zaoberal aj námietkou premlčania vznesenou v tomto konaní a poukazujúc na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/229/2018 zo dňa 27.01.2021 uviedol že pre plynutie subjektívnej premlčacej lehoty bude dôležité to, kedy sa oprávnený dozvie, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, pričom od tohto momentu bude plynúť dvojročná premlčacia doba v zmysle § 107 OZ. Odvolací súd v danom prípade dospel k záveru, že objektívna premlčacia lehota začala plynúť od 14.12.2009, keď došlo k uzavretiu prvej, resp. druhej dohody o vykonaní práce medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným, a subjektívna premlčacia lehota začala plynúť najskôr dňa 05.10.2011, kedy bolo vypracované právne stanovisko, podľa ktorého vedel žalobca zistiť, že dohody o vykonaní práce sú neplatné a že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Nakoľko bola v danej veci podaná žaloba dňa 13.12.2012, nedošlo k uplynutiu premlčacej doby, a to samozrejme ani vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie sumy 107,- Eur s príslušenstvom predstavujúcej odmenu vyplatenú podľa dohody zo dňa 13.12.2010.

16. Súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 107,- Eur je dôvodný a preto mu priznal tento nárok aj vrátane príslušenstva tvoriaceho úroky z omeškania vo výške 5,5 % ročne, t.j. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Prvý deň omeškania bol v zmysle rozsudku zo dňa 28.06.2022 ustálený na deň 01.08.2013, t.j. deň po doručení žaloby žalovanému dňa 30.07.2013. Nakoľko si žalobca v konaní uplatnil nárok na príslušenstvo tvoriace úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 15.10.2012 do zaplatenia, bolo potrebné vzhľadom na vyššie uvedené zamietnuť žalobu vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného príslušenstva tak, ako je to uvedené v II. výroku tohto rozsudku.

17. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

18. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že týmto rozsudkom bolo rozhodnuté aj zvyšnom nároku žalobcu, bolo potrebné vysporiadať sa aj s otázkou nároku na náhradu trov konania, a to vrátane konania odvolacieho a konania dovolacieho. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd v danom prípade bral zreteľ na fakt, že o nároku žalobcu bolo dvakrát rozhodnuté prvostupňovým súdom, a to tak, že súd žalobu zamietol aj rozsudkom zo dňa 06.02.2015, aj rozsudkom zo dňa 28.06.2016, pričom o trovách konania nebolo rozhodnuté, no dané procesné situácie je možné hodnotiť ako procesný úspech žalovaného. V konaní bolo trikrát rozhodnuté odvolacím súdom, a to uznesením zo dňa 14.01.2016, keď bol rozsudok prvostupňového súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie, ďalej rozsudkom zo dňa 21.02.2018, keď odvolací súd čiastočne potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu o vo zvyšnej časti vec vrátil na ďalšie konanie, a napokon dňa 28.06.2022, keď bol čiastočne potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 28.06.2016, resp. žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.478,- Eur s príslušenstvom. V dovolacom konaní dosiahol úspech žalobca. Z predmetných je zrejmé, že síce v konečnom dôsledku dosiahol úspech žalobca, keďže z pôvodne uplatneného nároku na zaplatenie sumy 5.660,45 Eur s príslušenstvom má žalovaný zaplatiť sumu 4.585,- Eur s príslušenstvom (t.j. 81 % - 19 % = 62 %), no vzhľadom na celkový priebeh konania vrátane konania odvolacieho a konania dovolacieho má súd zato, že nie je možné priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania, keďže niektoré štádiá konania sa jednoznačne vyznačovali procesným úspechom žalovaného.

Súd tu dáva tiež do pozornosti, že žalovaný dňa 14.06.2022 ručil Krajskému súdu v Košiciach Tlačivo pre dokladovanie pomerov strany konania, ktorá navrhuje, aby jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalovaný tu uviedol, že je dôchodca a jeho jediným mesačným príjmom je starobný dôchodok vo výške 273,- Eur mesačne. Dôchodok poberá od júna 2013. Spolu s manželkou vlastní 1 rodinného domu na V. P. XXXX/XXX v J.. Tiež vlastní motorové vozidlo značky KIA Ceed z roku 2009. Má vedený bankový účet v Slovenskej sporiteľni, a.s., kde jeho zostatok bol k danému dňu vo výške 65,- Eur. Jeho mesačné výdavky činia v priemere 180,- Eur (plyn, elektrina, voda) a platí aj priemerne 30,- Eur mesačne za TV a internet. Na lieky mesačne minie 50,- Eur. Od roku 1982 je ženatý, pričom jeho manželka je dôchodkyňa s mesačným príjmom 562,- Eur. Spolu so sestrou vlastní manželka garáž v J.. V rámci ďalších skutočností žalovaný uviedol: „S manželkou sme starobní dôchodcovia a našim jediným majetkom je 1 domu, v ktorom žijeme od roku 1989. Vzhľadom na náklady na bývanie a živobytie si nemôžeme dovoliť zaplatiť súdny poplatok a iné súdne trovy, ktoré v konaní vznikli. Auto, ktoré máme, nám slúži len na nákupy potravín a na návštevu syna, ktorý trpí na dipsomániu. Už 3x som mu zachránil život. Manželka má vážne nemocné kolená, ľavé je operované 3x a pravé je implantát. Je úplne odkázaná na mňa. Do tohto súdneho sporu som spadol po nevine. Nikdy by ma nenapadlo nečestne sa obohatiť. Preto prosím súd, aby mi priznal nárok na oslobodenie od súdnych poplatkov. V priebehu konania mi ešte navyše zomrel právny zástupca a ďalší už tento proces nechceli prevziať.“ Žalovaný k tlačivu priložil aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie číslo 551 001 7260 0 zo dňa 02.12.2021, z ktorého vyplýva, že od 01.01.2022 je žalovaný poberateľom starobného dôchodku vo výške 273,30 Eur mesačne.

Súd lustráciou v evidencii Sociálnej poisťovne dňa 06.09.2022 zistil, že žalovaný nemá iný príjem, len starobný dôchodok vo výške 273,30 Eur mesačne. Lustráciou v katastri nehnuteľností bolo zistené,

že žalovaný je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností - ornej pôdy v k.ú. D./J. IV o výmere 8631 m², pričom veľkosť jeho spoluvlastníckeho podielu je 12313/46175. Spolu s manželkou sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností - záhrada, zastavaná plocha a nádvorie, dom v k.ú. C. V./J. IV zapísané na LV č. XXX, pričom veľkosť ich spoluvlastníckeho podielu je 1. Druhým spoluvlastníkom je R. D., r. S., nar. XX.XX.XXXX, pričom na nehnuteľnostiach viaznu ťarchy v podobe práva doživotného užívania tretích osôb. Lustráciou v Obchodnom vestníku nebolo zistené, že by sa na majetok žalovaného viedlo konkurzné konanie. Žalovaný nie je vedený ako daňový dlžník, či dlžník poisťného.

21. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd v prvom rade zaoberá otázkou zodpovednosti za výsledok konania, pričom výnimočne v prípade zistenia okolností hodných osobitného zreteľa neprizná úspešnej strane nárok na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri k tomu napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje a výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax (BARICOVÁ, J. § 257 [Dôvody hodné osobitného zreteľa]. In: ŠTEVČEK, M. a kol., Civilný sporový poriadok. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 941, marg. č. 1.). Je pomerne jednotná prax súdov, čo sa týka posúdenia základného rámca skúmania pri aplikácii § 257 CSP, v zmysle ktorej má súd skúmať osobné, zárobné, majetkové a iné pomery strán sporu, procesný postoj strán, a to na oboch stranách sporu, okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nárokov, pričom hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnej strane pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania (obdobne v uznesení Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 118/2017 zo dňa 08.03.2017).

22. V danom prípade žalovaný preukázal, že jeho osobné a majetkové pomery odôvodňujú aplikáciu § 257 CSP, a teda že v konaní sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, nakoľko vzhľadom na jeho mesačný príjem, príjem manželky, vlastníctvo hnuiteľných a nehnuteľných vecí je možné konštatovať, že mu nebudú dovoľovať, alebo len s veľkým ťažkosťami, uhradiť nárok žalobcu, a to aj bez prípadných trov konania. Súd má zato, že aj procesný postoj žalovaného v konaní sa vyznačoval riadnym uplatňovaním procesných práv, pričom v súvislosti s okolnosťami, ktoré viedli k podaniu žaloby, je potrebné uviesť, že so skutkovo obdobným nárokom sa rovnaký žalobca obrátil na súdy v početných ďalších konaniach (rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 3Cpr/3/2013 zo dňa 16.10.2013 na č.l. 151 súdneho spisu, uznesenie Krajského súdu v Trnave týkajúce sa konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 17Cpr/5/2013 na č.l. 451 súdneho spisu, uznesenie Krajského súdu v Bratislave týkajúce sa konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 47Cpr/23/2013 na č.l. 550 súdneho spisu, uznesenie Krajského súdu v Trnave týkajúce sa konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 37C/64/2013 na č.l. 568 súdneho spisu), a teda sa nejednalo o ojedinelý prípad vyvolaný konaním žalovaného.

Takto súd vzhľadom na pomerný úspech strán sporu ako aj existenciu okolností hodných osobitného zreteľa nepriznal nárok na náhradu trov, vrátane odvolacieho a dovolacieho, žiadnej zo sporových strán.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Košice II (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.